

at der, naar høie Burderinger ønskes, idetmindste vil komme middelhøie. Det maa man altsaa see at komme bort fra, men paa den anden Side troer jeg, det er for strengt at ville tvinge et saadant Institut til, naar et Pant inddrages, at indløse den hele tilsvarende circulerende Værdi af Gjældsfordringer; og derfor har jeg givet en Regel for dette Tilfælde, som hidtil har staaet mere uklart, idet jeg har indrømmet 29 Uger fra den Tid, Pantet blev inddraget; til at inddrage og tilintetgjøre det hele Beløb af Gjældsforordningen, der hæftede ved det. Efter den Tid har jeg betragtet Pantet som hørende til Institutets Reservecfond, dog kun i fire Uger for den Værdi, man hidtil har antaget, at det havde, og for derefter at faae en bestemt Værdi, har jeg forlangt, at det skal udbydes offentligt, saaledes at man faaer at vide, hvad det er værd i Handel og Wandel; kun til den Priis maa det for Fremtiden opføres i Bøgerne, og de samlede Pantter af en saadan Natur maae ingeninde udgjøre Mere end $\frac{1}{3}$ af hele Reservecfondens Beløb. Jeg troer, at dette Punkt er af yderste Vigtighed og vil give Creditforeningen, ifald den bliver til, hvad jeg haaber, en overordentlig Støtte. Jeg veed meget godt, at det ogsaa vil give den Banffeligheder, og at en stor Deel af de Mænd, der nu ønske at laane hos dette Institut, af den Grund ville betænke sig derpaa, thi de havde ikke tænkt sig en saadan Bestemmelse, men just derfor skulle vi, naar et saadant Institut forlanger Begunstigelser, møde det ved at corrigere de Mangler, som maafee have indsnæget sig ved de ældre, eller som for Tiden gjælde ved disses Forvaltning. Jeg gjentager altsaa, at denne Rettelse, hvad den er fra min Side betragtet, som Sagerne nu staae, vil være et sikkert Middel til at støtte denne Creditforening. Jeg kalder det en Rettelse, thi efter som § 4 c. i Loven af 20de Juni 1850 er revideret, skal der strax, naar Pantet forfalder til Inddragning, af Institutet udtages af Circulationen og tilintetgjøres et Beløb, saa stort som hele Pantets Beløb, medens jeg giver en Frist af 29 Uger, inden dette skal finde Sted, og det er altsaa i Virkeligheden en Rettelse. I Praxis gav dette Punkt, ifald jeg huster ret, Anledning til, at den ydste Cre-

ditforening for Kjøbstabeieendomme maatte gjøre Opbud, og man støttede sig i sin Tid derpaa for at gaae alvorligt i Rette med denne Forening. Praxis har tilvæiebragt en Forstaacelse af dette Punkt, som maa høre op med Hensyn til et nyt Institut, men jeg blander mig slet ikke i, hvad der eksisterer for de gamle. — Mit Forslag under Nr. 6 angaaer Lovens 4de Stykke, efter hvilket det skal være Indenrigsministeriet eller Indenrigsministeren — hvilken af disse det er, har jeg ikke nøie lagt Mærke til, men det bliver da i alt Fald Indenrigsministeren — tilladt efter egen Tilskyndelse og Drift at standse et saadant Instituts Virksomhed. Dette troer jeg ikke er rigtigt; det er en overordentlig stor Myndighed at lægge i Ministerens Haand, og han paatager sig paa Statens Vegne — thi her vil han handle som Statens Medskab — et overordentligt stort pecuniært Ansvar, idet Tre-diemand, naar han har taget seil, naar han har gjort Institutet uret og Skade, maa være berettiget til at søge sin Erstatning for det Tab, der er lidt. Man skal i alt Fald være yderlig forsigtig med Affattelsen af en Lov, som skal kunne affære et saadant Institut, der aabenbart er en juridisk Personlighed, Ret til at haandhæve sin Stilling og til at faae Opreisning, i Fald det er blevet uretfærdigt og ubilligt behandlet. For at sikke herimod og give den paagjældende Minister større Styrke, naar han optræder, har jeg foreslaaet, at kun et kongeligt Bud kan foranledige en saadan Standse-ning, og naturligvis først, efterat Sagen har været forelagt Statsraadet. Derved troer jeg, at man paa den ene Side giver Institutet en større Beskyttelse, medens man paa den anden Side henlægger Udøvelsen af en saadan Magt-udøvelse til det Sted, hvor den egentlig hører hen. — Det er disse Endringsforslag, jeg har taget mig den Frihed at stille, og de af mig stillede Underendringsforslag angaae kun Rettelser deri, som ikke forandre Endringsforslagenes Mening; Indholdet bliver det samme, men det bliver tydeligere udtrykt paa den Maade.

Sad: Skjøndt det af det ærede Thing i denne Sag nedsatte Udvalg ikke længere officielt eksisterer, har jeg dog anseet det for min Pligt som Den, hvem det tidligere har været